

Puțină istorie

Introducere în sistemul de pensii private

1645 Primele aranjamente de tipul pensiilor

Fondurile pentru văduve înființat de Duke Ernest the Pious of Gotha din Germania și cel pentru profesori din 1662 au fost primele forme ale sistemului de pensii. Diferite forme s-au stabilit în Europa la începutul secolului XVIII-lea, unele bazate pe o primă unică, altele pe prime anuale multiple.

1848 Institutul General de Pensii Brașov

Acest institut este înființat în România ca asociație mutuală care asigură membrilor o pensie anuală.

1875 Compania American Express

Compania a înființat primul fond de pensii private din SUA. Între 1875 și 1929 s-au înființat în SUA și Canada 421 de fonduri private de pensii

1895 Legea minelor din România

Legea a reprezentat emiterea primelor norme de asistență socială – introducerea asigurării sociale obligatorii pentru minerii și muncitorii din industria petrolieră, prin instituționalizarea dreptului la pensie și a dreptului la o indemnizație în cazul accidentelor de muncă.

1889 Primele acte normative de referință în domeniul protecției sociale

Cancelarul Otto von Bismarck promulgă mai multe acte normative remarcabile, de referință în domeniul protecției sociale - Legea asigurărilor de boală a muncitorilor (1883), iar ulterior Legea asigurărilor de accidente de muncă (1884) și Legea cu privire la asigurarea de invaliditate și bătrânețe (1889). Aceasta din urmă era finanțată prin impunerea unei taxe pentru angajați, astfel încât la împlinirea vârstei de 70 de ani să beneficieze de o pensie.

1902 Legea Missir

În România, legea prevedea organizarea meseriilor și a dispus, printre altele, înființarea unui sistem de asigurări sociale pentru meseriași pe baze corporatiste.

1908 Old Age Pensions Act din Marea Britanie

Această lege asigura 5 șilingi (0,25 £) pe săptămână pentru cei cu vârsta de peste 70 de ani al căror venit anual nu depășea 31,50 £. A coincis cu o serie de alte măsuri sociale ca parte a reformelor liberale destinate creșterii bunăstării.

1915 Legea Nenițescu în România

Legea era destinată pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurărilor muncitorești și a instituit principiul asigurării obligatorii pentru accidente, boli și bătrânețe a tuturor salariaților care făceau parte din corporații, fiind una dintre cele mai moderne legi europene în domeniu.

1920-1930 Formarea sistemului de asigurări sociale și de protecție a muncii

Începe procesul dezvoltării sistemelor de asigurări sociale - formarea bazei financiare pentru protecția socială a lucrătorilor. Angajatorul preia responsabilitatea riscurilor profesionale ale angajaților.

1933 Legea Ioanițescu din România

Legea Ioanițescu stabilea unificarea asigurărilor sociale pe întreg teritoriul național – pentru salariați și meseriași.

1942 Raportul Beveridge

William Henry Beveridge prezintă Parlamentului britanic raportul său "Social Insurance and Allied Services" ("Raportul Beveridge") în care fundamentează noul rol al statului, ca unul dintre principalii subiecți responsabili pentru ocrotirea socială a populației.

1946 Marea Britanie

În Anglia se înființează sistemului unic de asigurări și asistență socială – National Insurance Act.

1945-1960

La nivel mondial se produc modificări calitative la nivelul organizării și îmbunătățirii sistemelor de protecție socială. În SUA, fondurile private de pensii devin foarte populare începând cu perioada celui de al Doilea Război Mondial.

După 1990...

Majoritatea țărilor au dezvoltat sisteme de pensii administrate private, modificând metoda de colectare și utilizare a banilor, fiecare persoană fiind deținătoarea propriilor contribuții de tip pay-as-you-go. Problema societății contemporane este în principa îmbătrânirea populației, care face fa sistemele de pensii publice să nu mai fie sustenabile.

2007 Înființarea sistemului de pensii administrate privat în România

Primele contribuții în sistemul de pensii private obligatorii Pilon II, sistemul de pensii devenind unul mixt public-privat.